

Òpera i sarsuela —Josep Bros, Laura Brasó & Miquel Ortega

Dijous 15 d'octubre de 2026 – 19 h
Sala de Concerts
Tardes al Palau

Josep Bros, tenor
Laura Brasó, soprano
Miquel Ortega, piano

I part

Francesco Paolo Tosti (1846-1916)

Vorrei morire

Sogno

Francesco Cilea (1866-1950)

“È la solita storia del pastore”,
de *L'Arlesiana*

Romanza

Ruggero Leoncavallo (1857-1919)

“Qual fiamma avea nel guardo”, de *Pagliacci*

Giuseppe Verdi (1813-1901)

“Tutto pareva sorridere”, d’*Il corsaro*

Giacomo Puccini (1858-1924)

“Sì, mi chiamano Mimi”, de *La bohème*

Gaetano Donizetti (1797-1848)

“Una parola o Adina”, de *L'elisir d'amore*

II part

Francisco Asenjo Barbieri (1823-1894)

“A través de mis cristales”, de *Sueños de oro*

Reveriano Soutullo (1884-1932) i Joan

Vert (1890-1931)

“Bella enamorada”, d’*El último romántico*

Federico Moreno Torroba (1891-1982)

“Caballero del alto plumero”, de *Luisa
Fernanda*

Isaac Albéniz (1860-1909)

“En la playa”, de *Recuerdos de viaje*

Pablo Sorozábal (1897-1988)

“No puede ser”, de *La tabernera del puerto*

Manuel Fernández Caballero (1835-1906)

“Esta es su carta”, de *Gigantes y cabezudos*

Manuel Penella (1880-1939)

“Vaya una tarde bonita”, d’*El gato montés*

Durada aproximada del concert:

Primera part, 40 minuts | Pausa de 15
minuts | Segona part, 40 minuts.

#òpera #modernisme

Qui en són els protagonistes?

Tres artistes nascuts a Barcelona de generacions diferents i de gran talent i reconeixement protagonitzen el concert: el tenor Josep Bros; el compositor, director i pianista Miquel Ortega, i la soprano Laura Brasó. Josep Bros és un dels tenors espanyols més importants: ha desenvolupat una trajectòria de més de tres dècades en un ampli repertori que va del bel canto romàntic fins als papers més emblemàtics de Massenet, Verdi, Puccini o dels compositors del verisme. Pel que fa al mestre Miquel Ortega, té una especial debilitat pel cant líric, i els seus cicles de cançons han estat estrenats pels intèrprets més destacats; també ha escrit òperes i ha pujat al podi de teatres emblemàtics d'Europa i Amèrica. Com a mestre, ha compartit els seus coneixements amb una gran quantitat de músics i cantants, com ara la mateixa Laura Brasó. Pel que fa a aquesta última, malgrat la seva joventut, ha demostrat una gran maduresa artística que l'ha portada a imposar-se en diverses competicions i a debutar al Palau de la Música Catalana, al Gran Teatre del Liceu i al Teatro de la Zarzuela.

Quines són les claus del concert?

El programa fa un recorregut per un ampli espectre de la música lírica. Comença pel gènere de la cançó, amb dues peces del cèlebre Paolo Tosti; és l'aperitiu d'un recull d'àries d'òpera que n'inclou algunes de molt populars i d'altres de menys divulgades. La segona part reivindica el gènere de la sarsuela, el teatre líric hispà (espanyol i sud-americà) per antonomàsia, que va tenir a Barcelona un dels centres de producció més importants del món. Se n'han seleccionat *romanzas* (com es denominen les àries de sarsuela) de títols molt coneguts. I, així com a la primera part s'inclou una peça per a piano sol de Cilea, a la segona l'excepció dins la música cantada és “En la playa”, del recull de set obres per a piano *Recuerdos de viaje*, del català Isaac Albéniz.

A què has de parar atenció?

És interessant fixar-se en els idiomes en què cantaran el tenor i la soprano. Com en tota música vocal, sigui una cançó, una òpera o una obra religiosa, convé seguir el que es diu per comprovar les intencions emocionals del compositor amb la música i la melodia que donen sentit al text. En el programa d'avui, les cançons i les àries d'òpera són totes en italià, i les *romanzas*, en castellà, però el duo que tanca el programa es canta en dialecte andalús. No és que els personatges de Rafael i Soledad (en realitat, Soleá) parlin malament; la seva llengua materna és aquesta variant, pròpia dels gitanos de la Sevilla del segle XIX.

Sabies que...

El gato montés, del valencià Manuel Penella, en realitat no és una sarsuela, sinó una òpera. Aquests dos gèneres es diferencien principalment pel fet que la sarsuela alterna diàlegs amb números cantats, i les seves trames solen ser lleugeres, fins i tot còmiques, i molt vinculades a fets conjunturals, amb caràcter local i costumista.

També et pot interessar

***L'elisir d'amore* de Donizetti**

24.10.26 – 18.30 h
Simfònics al Palau
— Orquestra Simfònica del Vallès
& Gil de Tejada

***Cançó d'amor i de guerra* de Rafael Martínez Valls**

27.02.27 – 18.30 h
Simfònics al Palau
Orquestra Simfònica del Vallès
& Francès i Cruz

Homenatge a Raimon

01.02.27 – 20 h
Palau Fronteres
— Amb la col·laboració de diversos
artistes

Cobla Sant Jordi - Ciutat de Barcelona, El Cor Canta & Carrasco

01.03.27 – 19 h
Tardes al Palau
— Bardolet i Guinovart

D. L.: B 19180-2026

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Compromís amb el medi ambient:

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

©Agnes Jonas